

דף קנד :

עין משפט א.ב.ג.

או"ח סימן רפו פעיף ט

ט. י. הגיע לחצר החיצונה ע המשתמרת נוטל מעל החמור פ כלים הניטלים, ושאינם נטלים משחרר החבלים והם נופלים. ואם היתה טעונה כלי זכוכית שאסור לטלטלם מניח תחתיהם כרים וכסתות שיכול לשומטן אח"כ, אבל אם המשא כבד ולא יוכל לשמוט הכרים אסור שזה מבטל כלי מהיכנו ז, אלא פורק אותם בנחת ק אבל לא ישהה אותם על הבהמה משום צער בעלי חיים.

עין משפט ד.ה.

או"ח סימן רפו פעיף ט

עיינ לעיל עין משפט אות א.ב.ג.

או"ח סימן שח פעיף יח

יח. י. אין רוכבין על גבי בהמה ר ולא נתלים עליה ש, ואפי' בצדה אסור להשתמש, אבל בצדי צדדין כגון שדבר אחד מונח על צדה והוא משתמש באותו דבר שתלוי בה מותר.

יח. יא. עלה על הבהמה אפי' במזיד יורד משום צער בעלי חיים ת, ומטעם

ע. צ"ל דלגבי בהמתו לא החמירו כ"כ שתעמוד בריחוק קצת לפני הפתח כדי לזרוק אותה כלאחר יד כמו בסעיף י"א, מ"א ס"ק י"א, אבל להרמב"ם צריך לעשות כן גם לבהמתו, כה"ח אות מ'.

פ. ואפי' יותר מט"ו סאה מותר משום צער בעלי חיים, משא"כ בעגלה אסור לפנותה כלל כמ"ש בסוף סי' של"ג, מ"א ס"ק י"ב.

צ. והוא דהוי בסיס לדבר האסור, והר"ן כתב דלכטל כלי מהיכנו אפי' לשעה אסור, וכאן התירו משום הפסד מרובה, מ"א ס"ק י"ד.

ק. אבל לא יסמוך על הבהמה דהוי משתמש בבע"ח.

ר. והטעם בגמ' בביצה ל"ו גזירה שמא יחתוך זמורה, ובירושלמי אמרו משום דמצווה על שביתת בהמתו, וכתב הב"י אע"ג דקיי"ל חי נושא את עצמו, י"ל כיון שהבהמה מצטערת ברכיבתו עובר על איסור שביתת בהמתו אבל לא קיי"ל כן כמ"ש בסעיף כ"ב. וקייטע בב' ידיו לטעם שמא יחתוך זמורה ליכא ומותר, ואפשר גם לטעם זה לא חילקו בגזירתם. כה"ח אות ס"ב-ס"ג.

ש. מטעם זה שמא יחתוך זמורה, מ"א ס"ק י'.

ת. והוא דמי לאילן שאם עלה אליו במזיד לא ירד עד מו"ש, ט"ז ס"ק י'.

זה פורקין משאוי שעליה, כיצד הוא עושה מכניס ראשו תחת המשאוי ^א ומסלקו לצד אחר והוא נופל מאליו.

הגה: אסור לישוב על קרון ^ב שהאינו יהודי מנהיגו בשבת משום שמשמש בבהמה ^ג, ועוד מטעם שלא יחתוך זמורה.

עין משפט ו. או"ח סימן תרכח סעיף ג.

ד. עשאה בראש האילן או בראש הגמל כשרה ואין עולין לה ביו"ט ^ד, מקצתה על האילן ומקצתה בדבר אחר, אם ינטל האילן תשאר עומדת עולין לה ביו"ט ^ה.

- א.** ואפי' המשוי מוקצה משום צער בעלי חיים התירו טילטול מן הצד, ועיין בסי' שי"א סעיף ח' שכתב השו"ע דטילטול מן הצד בגופו מותר גם לצורך דבר האסור ולא דוקא משום צער בעלי חיים, מ"א ס"ק ט'.
- ב.** ואפי' ישב עליו מע"ש אסור דנקרא משתמש בבהמה בשבת, שהבהמה מושכת הקרון ולא האיניו יהודי המנהיגה, לבוש. ואם ישראל מנהיגו אסור מן התורה משום מחמר, ואם הבהמה היא שלו, עובר ג"כ על שביתת בהמתו ע"י ישיבתו בקרון, ואפי' היא רק מושכרת לו יש מי שס"ל דשכירות קניא לחומרא כמ"ש בסי' רמ"ו ובכה"ח שם אות כ"ד.
- ג.** ואף דהו"ל צידי צדדין, מ"מ כיון שהכל כלי אחד מיקרי צדדין, מ"א ס"ק י'.
- ד.** שאסור להשתמש בבע"ח ובמחומר לקרקע בשבת ויו"ט כמ"ש בסי' של"ו. ואין דוחים אפי' שבות של דבריהם מפני קיום מצות עשה של סוכה מטעם שנתבאר בסי' תקפ"ו, ובכה"ח אות קל"ח. שחכמים השוו דבריהם ע"ש.
- ו.** ואם עבר ועלה ביו"ט יצא י"ח מצות סוכה. מ"ב אות י"ח, מרש"י ור"ן בסוכה. וגם אין לסמוך את הסכך על האילן שאין מעמידין אלא בדבר שראוי לסכך בו. מ"א ס"ק ה'.
- ז.** אבל אם נעץ עמודים באילן וסמך הסכך עליהם מותר אף לכתחילה, כ"כ הר"ן. ומ"ב אות י"ז, וכה"ח אות כ"ה.
- ה.** ולא דרך האילן דאסור, להשתמש בו אלא ע"י סולם. מ"ב אות י"ט-כ"א.